

Nr 92.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående beredande av årligt understöd åt städerskan vid postsparbanken Johanna Christina Nilsson; given Stockholms slott den 17 februari 1922.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

F. V. Thorsson.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 17 februari 1922.

Närvarande:

Statsministern och ministern för utrikes ärendena BRANTING, statsråden LINDQVIST, THORSSON, SANDLER, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON, ÅKERMAN, LINDERS, SCHLYTER, ÖRNE.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Thorsson, anför:

Hos Kungl. Maj:t har styrelsen för postsparbanken i skrivelse den 31 augusti 1921 hemställt, att städerskan hos postsparbanken Johanna Christina Nilsson måtte av postsparbankens medel beredas ett årligt

*Styrelsen för
postspar-
banken.*

Bihang till riksdagens protokoll 1922. 1 saml. 81 häft. (Nr 92.)

understöd till belopp av 500 kronor att utgå från och med månaden näst efter den, varunder hennes arbete hos postsparbanken upphörde.

Till stöd för denna sin hemställan har styrelsen anfört följande.

»I en till generalpoststyrelsen den 3 februari 1921 inkommen framställning har Johanna Christina Nilsson, född den 13 maj 1850, under åberopande av att hon i omkring 30 år utfört städningsarbete för generalpoststyrelsens och postsparbankens räkning samt att hon nu snart vore orkeslös och icke hade någon utsikt att kunna uppehålla sig utan ekonomisk hjälp, anhållit, att generalpoststyrelsen ville taga i övernäggande, huruvida det skulle låta sig göra att tilldela henne någon liten hjälp i form av understöd, så att hon ej på sin ålderdom behövde falla kommunen till last.

Sedan denna framställning överlämnats till postsparbanken för yttrande, anförde styrelsen i skrivelse till generalpoststyrelsen den 4 mars 1921 bland annat, att Johanna Christina Nilsson visserligen varit anställd i såväl postverkets som postsparbankens tjänst, att hon emellertid under senare tiden varit och fortfarande vore anställd uteslutande i postsparbankens tjänst samt att under sådana förhållanden hennes understöd borde utgå av postsparbanksmedel och ärendets vidare handläggning ankomma på postsparbanken.

I skrivelse den 8 mars 1921 förklarade sig generalpoststyrelsen dela denna åsikt och överlämnade i följd härav ärendet till styrelsen för vidare åtgärd.

Med anledning av vad sålunda förekommit får styrelsen till en början överlämna följande tablå över Johanna Christina Nilssons tjänstgöring och härför utgående ersättning i omförmälda verk.

	Ersättning per år från postverket			Från postsparbanken	Summa uppuren ersättning per år
	för tidn.-exp.	för paket-exp.	Summa		
$\frac{1}{6}$ — $\frac{31}{10}$ 1890	200	100	300	—	300
$\frac{1}{11}$ 1890— $\frac{1}{2}$ 1894	500	100	600	—	600
$\frac{6}{2}$ 1894— $\frac{30}{9}$ 1897	500	240	740	—	740
$\frac{1}{10}$ 1897— $\frac{30}{9}$ 1899	500	240	740	300 ¹	1,040 ¹
$\frac{1}{10}$ 1899— $\frac{31}{12}$ 1902	750	300	1,050	300 ¹	1,350 ¹
$\frac{1}{1}$ 1903— $\frac{31}{1}$ 1905	750	300	1,050	780	1,830
$\frac{1}{2}$ 1905— $\frac{31}{12}$ 1909	—	420	420	780	1,200
$\frac{1}{1}$ 1910— $\frac{31}{12}$ 1916	—	—	—	780	780
$\frac{1}{1}$ 1917— $\frac{30}{6}$ 1918	—	—	—	1,020	1,020
$\frac{1}{7}$ 1918— $\frac{31}{12}$ 1919	—	—	—	1,224	1,224
$\frac{1}{1}$ 1920—	—	—	—	1,416	1,416

¹ + fri bostad, värme och belysning.

Sökanden har alltså varit anställd

hos postverket ensamt	under	7	år	4	månader
» » och postsparbanken ...	»	12	»	3	»
» postsparbanken ensam	»	11	»	8	»
<hr/>					
tillhoppa 31 år 3 månader.					

Sökanden har fullgjort sitt arbete med ordning och noggrannhet.

På grund av vad sålunda anförts, anser styrelsen, att sökandens anhållan om understöd är grundad samt att, av förut framhållna skäl, understödet bör utgå av postsparbanksmedel.

Vid prövning av frågan om understödets belopp, torde till utgångspunkt böra tagas medelavlöningen för år under de senaste fem åren, 1921 inräknat, som utgör 1,239 kronor 60 öre. Då en del härav bör betraktas som dyrtidstillägg och sökanden ej lämnat några avgifter till täckande av det understöd, varom nu är fråga, synes understödets belopp böra sättas till 500 kronor för år.»

Häröver har statskontoret den 16 november 1921 avgivit infordrat *Statskontoret.* utlåtande.

Därvid har statskontoret överlämnat en skrivelse från postsparbanken till statskontoret, däri på given anledning vitsordas, att Johanna Christina Nilsson, efter att under en kortare tid förut tjänstgjort som städerska hos postsparbanken, den 8 december 1897 av styrelsen förmedelst protokollsutdrag förordnats att tills vidare handhava bestyret med eldning och städning i av postsparbanken innehavd lokal, att hennes avlöningsförmåner bestämts av styrelsen, att hennes tjänstgöring omfattat omkring 6 timmar om dagen, fördelad på morgnar och kvällar, att hon torde ha använt den övriga tiden av dagen till skötsel av sitt eget hem och möjligen hjälparbete i andra hem samt att emellertid hennes arbete i postverket och postsparbanken torde hava utgjort hennes huvudsakliga förvärvskälla.

För egen del har statskontoret anført, att det på grund av vad i ärendet blivit upplyst om Johanna Christina Nilssons arbete hos postverket och postsparbanken syntes ämbetsverket, att någon pension borde beredas henne, ävensom att jämväl enligt ämbetsverkets åsikt ifrågasvarande pension borde utgå av postsparbankens medel. Med hänsyn därtill att med de under år 1921 tillämpade bestämmelser angående dyrtidstillägg åt pensionärer en pension å av postsparbanken föreslaget belopp, 500 kronor, skulle medföra en årsinkomst av 1,207 kronor 50 öre, vilket belopp syntes ämbetsverket väl högt i förhållande till medeltalet, 1,239 kronor 60 öre, av Johanna Christina Nilssons under åren 1917—1921 uppburna avlöningar, ville ämbetsverket för sin del föreslå, att pensionsbeloppet begränsades till 450 kronor.

*Departements-
chefen.*

I likhet med ämbetsverken anser jag, att något understöd bör beredas Johanna Christina Nilsson under hennes återstående livstid; och torde detta böra utgå av postsparbankens medel. Beträffande understödets storlek ansluter jag mig till statskontorets förslag. Enligt vad jag inhämtat är Johanna Christina Nilsson ogift samt fortfarande kvar i sin ovanberörda anställning. Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att städerskan hos postsparbanken Johanna Christina Nilsson må från och med månaden näst efter den, varunder hon lämnar sin anställning hos postsparbanken, under sin återstående livstid, så länge hon förbliver ogift, åtnjuta ett årligt understöd av fyrahundrafemtio kronor att utgå av postsparbankens medel.

Vad föredragande departementschefen sålunda hemställt, däri statsrådets övriga ledamöter instämma, behagar Hans Maj:t Konungen bifalla; och skall till riksdagen avlätas proposition av den lydelse, bilaga litt. . . . vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Georg Z. Topelius.